

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ
الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا
إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

یادمان استاد فرهیخته و اسوه اخلاق روانشاد دکتر سید ابراهیم موسوی (ره)

نا بهنگام اجل، فرصت بودن بگرفت
بلبلی راز چمن، حین سرودن بگرفت

مهر تو، حک شده در قلب همه یارانت
کی توان خاطرتو، تا دم ماندن بگرفت

بار دگر خانوادهٔ دانشگاه مفید در غم از دست دادن استادی گرانمایه و اندیشمندی متخلّق به سوگ نشست.
دکتر سید ابراهیم موسوی که رضوان خداوند بر او باد، به رغم رنج بیماری، همواره در راه آموزش دانشجویان کوشا و در عمل به اصول اخلاقی و آموزه‌های اصیل مکتب اهل بیت عصمت (ع) اسوه بود. زبان از بیان درد فراق آن عزیز سفر کرده قاصر است. مصیبت درگذشت ایشان را به جامعهٔ دانشگاهی کشور، به ویژه اساتید گرانقدر و همکاران گرامی دانشگاه مفید و نیز خاندان مکرم و داغدار ایشان تسلیت می‌گوییم و به روح بلند و ملکوتی‌اش درود می‌فرستیم.

روابط عمومی دانشگاه مفید

میں نے کہا کہ:

کزارش مختصر از دوران زندگی

[illegible]

به نام خدا

گزارش مختصری از دوران زندگی

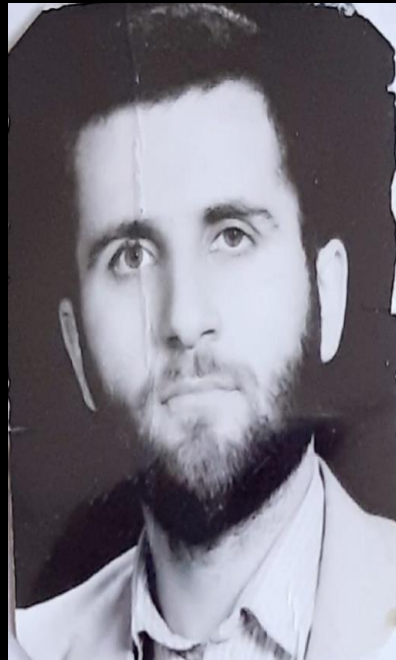
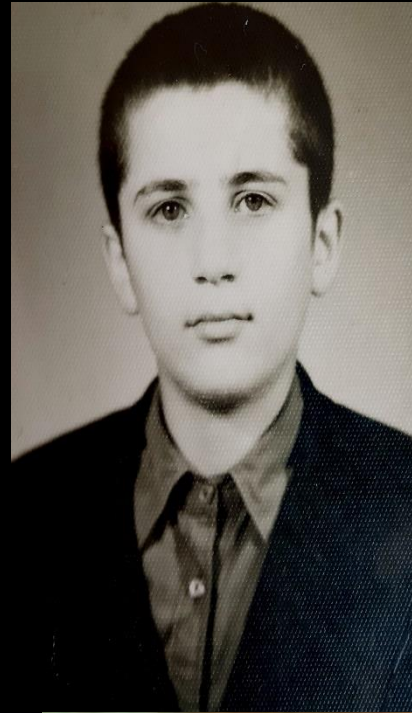
اینجانب سید ابراهیم موسوی متولد ۱۳۳۹ در خانواده‌ای مذهبی در شهرستان قزوین رشد یافتم. از دوران ابتدایی (عمدتاً از کلاس سوم ابتدایی) تا پایان دبیرستان با گروه‌های دینی در کنار درس‌های مدرسه مرتبط بوده و فعالیت می‌کردم. سال پایان دبیرستان همراه با وقوع انقلاب در سال ۱۳۵۷ بود. از این جهت بخاطر پیشینه دینی و

فرهنگی، در جریان انقلاب، همراه دیگر مردم شرکت نسبتاً فعال داشتم. در سال ۱۳۵۸ از طریق پدرم و یکی از دوستانش که فرزندی در کانادا داشت به کشور کانادا برای ادامه تحصیل رفتم. در شهر مونترال و دانشگاه کنکوردیا برای رشته فیزیک پذیرفته شدم ولی بخاطر فضای خاص دوران انقلاب در ایران، من هم در آنجا عضو انجمن اسلامی دانشجویان در آمریکا و کانادا شدم و به فعالیت‌های مناسب آن روزگار در آن کشور پرداختم. اوایل سال دوم تحصیلی در آن کشور اجازه اقامت بیشتر به من داده نشد و دانشگاه هم ثبت نام نکرد و لذا چند ماهی بلا تکلیف بودم تا آنکه تصمیم گرفتم به ایران برگردم. از آنجا که به تحصیل در حوزه علمیه و دروس دینی علاقه‌مند شده بودم به محض بازگشتن، به قم آمدم و دروس حوزه را آغاز کردم. پس از چهار ماه در قم، وارد مدرسه شهید مطهری در

تهران شدم ولی مجدداً به قم بازگشتم و دروس حوزوی را به نحو جدی پیگیری کردم. حدوداً در سال ۱۳۶۵ علاقه‌مند شدم تا در کنار درس‌های حوزه به تحصیل در رشته فلسفه (غرب) در دانشگاه پردازم و لذا پس از ازدواج، از سال ۱۳۶۶ در دانشگاه تهران درس فلسفه را شروع کردم. البته به خاطر علاقه شخصی قبل از دانشگاه و همراه دروس حوزوی به برخی کلاس‌های فلسفی، منطقی، عرفانی و اخلاقی در قم و مشهد مراجعه می‌کردم. در این مدت تا پایان دوره جنگ بارها در جنگ عراق و ایران شرکت کردم.

دروس حوزوی و دروس دانشگاه را به موازات هم ادامه دادم. دوره فوق لیسانس فلسفه را در دانشگاه علامه طباطبائی و دوره دکتری را مجدداً در دانشگاه تهران خواندم و در سال ۱۳۸۳ از پایان نامه‌ام دفاع کردم. دروس حوزه را تا چند سال در درس خارج فقه و اصول شرکت کردم، درس تخصصی کلام را در مؤسسه امام صادق (ع) در قم و دروس تخصصی دین‌شناسی (فلسفه دین) در مقطع ارشد را در مؤسسه امام خمینی (ره) خواندم. البته به دلیل نیازهای زندگی در کنار آنها با مؤسسات تحقیقاتی همکاری‌هایی داشته‌ام. همکاری با دفتر تبلیغات در زمینه ترجمه آثار کلامی و فلسفی، همکاری با مؤسسه امام خمینی (ره) در حوزه دایره المعارف علوم عقلی و همکاری با مراکز آموزشی متفاوت در قم و تهران جهت تدریس بیشتر فلسفی و گاهی کلامی عمده فعالیت‌های من بوده است و اکنون در دانشگاه مفید به تدریس در رشته فلسفه (غرب) مشغول هستم. (تا در آینده و باقی عمر چه پیش آید!)

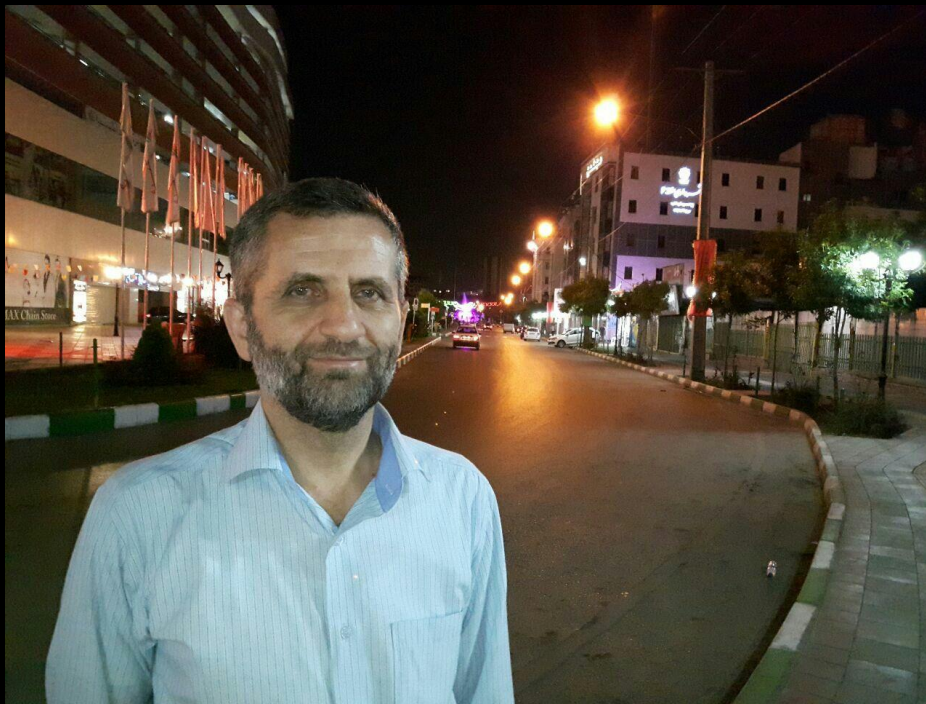
تولد: ۱۳۳۹/۶/۱ وفات: ۱۳۹۹/۱۲/۱

با انتشار خبر رحلت دکتر سید ابراهیم موسوی عضو هیأت علمی و رئیس دپارتمان فلسفه دانشگاه مفید، پیام‌های متعددی از سوی اساتید، همکاران، شاگردان و شخصیت‌های مختلف علمی دانشگاهی و حوزوی و ... در فضای مجازی منتشر شد. برخی از پیام‌ها از قرار زیر است:

پیام تسلیت دکتر سید مسعود موسوی اردبیلی، رئیس دانشگاه مفید

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّاتِي

دوست و برادر عزیز دکتر سید ابراهیم موسوی، رئیس دپارتمان فلسفه دانشگاه مفید، به ملکوت اعلا پیوست. آن مرحوم ضمن برخورداری از دانش فلسفی گسترده و عمیق، نمونه فروتنی علمی بود. در خلال بیست و اندی سال همکاری همواره مراتب نجابت، متانت و ادب ایشان موجب شگفتی من بود. مرحوم سید ابراهیم موسوی اسوه اخلاق و دینداری بود و صبوری و توکل تحسین برانگیز او در دوران بیماری سخت چند سال اخیر، مقام رفیع این عبد صالح خدا را بیشتر نمایان کرد. درگذشت این مرد بزرگ خسارتی جبران ناپذیر به دانشگاه مفید وارد ساخت. از خدای رحمان و کریم عاجزانه طلب می کنیم او را بر خوان لطف و کرمش بپذیرد و با اجداد طاهرینش محشور فرماید.

ضایعه بزرگ درگذشت آن استاد فرهیخته را به جامعه علمی کشور به ویژه به همکاران و شاگردان ایشان و نیز به همه بازماندگان به ویژه همسر صبور و فداکار و فرزندان برومندشان تسلیت عرض کرده و از درگاه الهی برای همه آنان صبر و اجر مسئلت می کنم.

انا لله وانا اليه راجعون

خبر درگذشت استاد فلسفه و حکمت آقای دکتر سید ابراهیم موسوی موجب تأثر و تألم دوستان و آشنایان وی شد. با شنیدن خبر غم انگیز درگذشت او، در ذهن خود مروری بر خاطرات سال‌های طولانی آشنایی و همکاری با وی کردم و صفت معلمی او را بیش و پیش از هر چیز دیگری نمایان دیدم. او آموزگار اندیشیدن و فلسفه بود و اعتقادی راسخ به کار خود داشت و حکمت را گم‌شده این روزهای بشر می‌دید. آرامشی عمیق حتی در دوران بیماری داشت و گفت‌وگو با او به رغم اندوهی که در دل داشت بسیار آرام بخش و پرفایده بود.

درگذشت آن مرحوم را به خانواده وی و نیز دوستان و همکارانش در گروه فلسفه دانشگاه مفید تسلیت می‌گوییم و از خداوند منان برای آن مرحوم علو درجات و برای بازماندگان آن مرحوم صبر و سلامت و عمر با برکت مسالت داریم.

پیام تسلیت حجت الاسلام سید ابوالحسن نواب، رئیس دانشگاه ادیان و مذاهب

بسم الله الرحمن الرحيم

انا لله و انا اليه راجعون

درگذشت جانسوز فاضل ارجمند و استاد خلیق و فروتن دانشگاه، جناب دکتر سید ابراهیم موسوی، مایه تأسف و تأثر همکاران علمی اینجانب در دانشگاه ادیان و مذاهب، به‌ویژه در دانشکده فلسفه گردید.

خاطرات خوب دانشجویان و استادانی که محضر این دانشور فرزانه را درک کرده‌اند، همه گواه سلامت و کرامت نفس این عزیز سفر کرده است. اینجانب ضمن تسلیت این اندوه گرانبار به همه استادان دانشگاهی و حوزوی، به‌ویژه رئیس دانشگاه مفید، جناب دکتر مسعود موسوی و همکاران این استاد در دانشگاه مفید و به‌طور خاص در دانشکده فلسفه تسلیت عرض کرده، برای بازماندگان آن مرحوم، به‌ویژه همسر فرهیخته و فرزندان‌شان، صبر و اجر فراوان آرزو مندَم.

مراسم تشییع، تدفین و وداع

اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا خَيْرًا...

یادش گرامی و راهش پر رهرو باد

مفتاح

پای در سنت و به آیت